

Autoreferat

▪ Curriculum Vitae

Karolina Tulkowska-Słyk

Adiunkt w Pracowni Architektury Współczesnej, Wnętrz i Form Przemysłowych, Zakładzie Projektowania Architektoniczno-Urbanistycznego na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej, ul. Koszykowa 55, 00-659 Warszawa.

Wykształcenie i stopnie naukowe

1987 matura w I L.O. im. B. Chrobrego w Piotrkowie Trybunalskim;

1994 uzyskanie tytułu magistra na Wydziale Architektury PW, praca dyplomowa: „Zagospodarowanie Podzamcza w Piotrkowie Trybunalskim” wykonanej pod kierunkiem dr inż. arch. A. Chylaka;

2010 doktorat „Metoda zapisu i udostępniania wiedzy historycznej na przykładzie Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej” wykonany pod kierunkiem prof. dr hab. inż. arch. Stefana Wrony

Praca na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej

W zakresie projektowania wnętrz, architektonicznego, urbanistycznego, konserwacji i modernizacji, elementów projektowania, projektowania wstępnego, Interior Design dla studentów zagranicznych oraz osadnictwa wiejskiego, kolejno: w Zakładzie Elementów Kompozycji Urbanistycznej, Zakładzie Architektury Współczesnej, Wnętrz i Form Przemysłowych, Pracowni Architektury Współczesnej, Wnętrz i Form Przemysłowych. Pełnomocnik Dziekana ds. Kontaktów Zagranicznych i Wymiany Zagranicznej Studentów (2012-2016), Komisarz Komitetu Organizacyjnego Obchodów 100-lecia WA PW (2014-2016), członek Rady Wydziału (od 2016 r.).

Dorobek naukowy

23 publikacje naukowe (18 po doktoracie), 5 cytowań (3 po doktoracie), HI=2 (dane wg Repozytorium PW). Udział w pracach badawczych prowadzonych na Wydziale Architektury PW, działalność ekspercka i popularyzatorska. Książka autorska, udział w monografiach wieloautorskich.

Doświadczenie twórcze w dziedzinie projektowania architektonicznego i urbanistycznego

W zespołach konkursowych o różnym składzie; od 1997 r – w firmie projektowej, jako współautorka ponad 70 projektów (budynki mieszkalne, handlowe, użyteczności publicznej, w większości w Warszawie). Osiedle mieszkaniowe w Wilanowie zrealizowane w 2007 roku zostało nagrodzone przez Ministra Budownictwa. Współautorka prac nagrodzonych i wyróżnionych w konkursach architektonicznych.

▪ Informacje dotyczące pracy na Uczelni

od 2014 Promotor dyplomowych prac inżynierskich i magisterskich; w sumie 28 prac dyplomowych (pełna lista prac została załączona w tabeli);

7 prac prowadzonych przez K. Tulkowską-Słyk zostało wybranych do katalogów najciekawszych dyplomów;

praca Tomasza Szmerda Hostel w Lublinie uzyskała wyróżnienie OW SARP w Konkursie na Dyplom Roku 2017;

- 2012-16 Pełnomocnik Dziekana ds. Kontaktów Zagranicznych i Wymiany Zagranicznej Studentów;
2014-16 Komisarz Komitetu Organizacyjnego Obchodów 100-lecia WA PW;

▪ **Członkostwo w organizacjach zawodowych, naukowych i ciałach eksperckich**

od 2018 ekspert Polskiej Komisji Akredytacyjnej

▪ **Nagrody i odznaczenia związane z działalnością naukową i dydaktyczną**

- 2011 Nagroda indywidualna II stopnia Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia naukowe w roku 2010;
2016 Medal honorowy z okazji 100-lecia Wydziału Architektury PW;
2018 Nagroda zespołowa I stopnia Rektora Politechniki Warszawskiej za osiągnięcia organizacyjne w roku akademickim 2015/2016;

▪ **Nagrody i wyróżnienia w działalności twórczej**

(pełna lista dorobku została załączona w formie tabeli)

- ~ Międzynarodowy konkurs na zagospodarowanie ścisłego centrum Warszawy – jedna z pięciu głównych **nagród równorzędnych** (w zespole z M. Owadowiczem, J. Słykiem i P. Trębaczem);
- ~ Konkurs SARP na zagospodarowanie Portu Praskiego w Warszawie – **I nagroda** (w zespole z B. Adamek, T. Gamdzykiem, J. Słykiem i P. Trębaczem);
- ~ Projekty dwóch zespołów zabudowy mieszkaniowej: przy ul. Sarmackiej 13 i 15 (w zespole z P. Gastmanem, G. Gawrysiakiem, M. Kurmanem, J. Słykiem i H.-Szczęsnym,) **nagroda Ministra Budownictwa (III stopnia) 2007**;
- ~ Konkurs na projekt przestrzeni publicznych Wieliszewa **I nagroda** (2013)
- ~ Konkurs na zagospodarowanie Placu Xawerego Dunikowskiego w Olsztynie **II nagroda** (2013)

▪ **Działalność naukowa i twórcza**

Przebieg pracy naukowej i działań twórczych do 2010 roku (przed doktoratem)

W ostatniej fazie studiów magisterskich moje zainteresowania naukowe skupiały się wokół zagadnień urbanistycznych i kompozycyjnych relacji w przestrzeni miejskiej, w tym problemów kształtowania historycznych miast średniej wielkości. W ten obszar zainteresowań wpisywał się temat pracy magisterskiej dotyczącej przekształcenia układu przestrzennego Podzamcza w Piotrkowie Trybunalskim. Sporządzenie projektu regulacji sieci przestrzeni tego rejonu poprzedzało przeprowadzenie analiz dotyczących rozwoju historycznego, układu parcelacji, uwarunkowań związanych ze środowiskiem naturalnym oraz waloryzacji zachowanej substancji budowlanej. Koncepcja zabudowy mieszkaniowej i wielofunkcyjnego pasażu w okolicy Zamku stanowiła projekt rewaloryzacji, uwzględniający kontekst historyczny, utrwalony układ przestrzenny obszaru oraz elementy służące rozwojowi istniejących i nowych funkcji.

Rozpoczynając pracę zawodową po zakończeniu studiów, starałam się wykorzystywać zdobyte doświadczenia oraz rozwijać zainteresowania twórcze w kierunku kształtowania przestrzeni miejskiej. Uczestniczyłam w opracowaniu planów miejscowych realizowanych w złożonym kontekście

uwarunkowań historycznych, w tym rejonu Rynku Wieluńskiego w Częstochowie. Byłam członkiem zespołów biorących udział w konkursach dotyczących przekształceń obszarów śródmiejskich – Ścisłego Centrum Warszawy i Portu Praskiego.

Działalność dydaktyczną i badawczą na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej rozpoczęłam współpracując z zespołem prof. Zdzisława Hryniaka i prof. Jolanty Putkowskiej, a następnie prof. Stefana Westrycha. Zajmowałam się kompozycją urbanistyczną, integracją wiedzy historycznej i praktycznych umiejętności w projektowaniu zespołów i budynków w kontekście kulturowym. Podjęłam analizy dotyczące edukacji architektonicznej i jej wpływu na praktykę projektową. W dydaktyce koncentrowałam się na projektowaniu w skali urbanistycznej, architektonicznej oraz kompozycji wnętrza.

Na konferencji ECAADE w roku 2002, wraz z J. Słykiem opublikowałam artykuł przedstawiający metodę komputerowej rekonstrukcji modeli miast historycznych, później rozbudowany i opublikowany w czasopiśmie *Automation in Construction* (lista JCR). Był podsumowaniem badań dotyczących interpretacji historycznych zagadnień urbanistycznych, pokazując możliwość integracji wiedzy w dziedzinie historii budowy miast z wykorzystaniem cyfrowych narzędzi modelowania, opracowania i prezentacji danych. Przy tym dotyczył kwestii istotnych różnic w metodach obróbki i wykorzystania archiwalnych i współczesnych materiałów kartograficznych, związane z ograniczeniami automatyzacji.

W badaniach związanych z edukacją architektoniczną koncentrowałam się na zagadnieniach programowych i analizach różnych metod kształcenia oraz ich wpływie na rezultaty dydaktyczne i profesjonalną twórczość. W 2004 r. opublikowałam, w zespole z prof. Zdzisławem Hryniakiem i dr Ewą Pachowską rozdział w monografii dotyczącej projektowania urbanistycznego w europejskich szkołach architektury wydanej przez EAAE (European Association for Architectural Education). Opracowanie dotyczyło struktury, metodologii i treści zajęć wprowadzających do projektowania urbanistycznego. W 2005 r., w artykule „Szkoła architektury - dwie koncepcje” będącym rozwinięciem referatu prezentowanego na konferencji „Schola Architecturae. Budynki szkół architektury”, podjęłam się analizy dwóch uczelni architektonicznych, które powstały w podobnym czasie: Bauhausu i Wydziału Architektury PW. Porównanie dwóch różnych instytucji stało się pretekstem do kontynuacji rozważań dotyczących oddziaływania programu nauczania i struktury przestrzennej na rezultaty kształcenia.

Rozpoczynając studia doktoranckie miałam zamiar poszerzyć analizy i świadomość wpływu metod kształcenia architektonicznego na twórczość. Naturalnym środowiskiem umożliwiającym przeprowadzenie badań w tym zakresie było powstanie i rozwój Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej. Początkowo koncentrowałam się na zagadnieniach historycznych prowadząc analizy dotyczące szeroko rozumianego kontekstu, ewolucji programów nauczania, przeobrażeń struktury jednostek dydaktycznych, nauki i układu przestrzennego odpowiadającego specyfice nauczania architektury i urbanistyki. W toku badań pojawiła się konieczność uporządkowania źródeł i ujęcia problematyki historycznej w strukturę umożliwiającą uzupełnianie i rozbudowę zgodnie z bieżącymi możliwościami i potrzebami. Korzystając ze wsparcia promotora, prof. Stefana Wróny, stworzyłam koncepcję bazy wiedzy historycznej opartej na analizach dotyczących Wydziału Architektury PW. Praca doktorska zatytułowana „Metoda zapisu i udostępniania wiedzy historycznej na przykładzie Wydziału Architektury Politechniki Warszawskiej” była próbą zbudowania modelu bazy wiedzy umożliwiającej gromadzenie i wykorzystywanie informacji w środowisku cyfrowym.

Prace naukowe po doktoracie

(w nawiasach kwadratowych podano odnośniki do listy publikacji i streszczeń)

Od chwili uzyskania stopnia doktora powiększyłam dorobek o 18 publikacji naukowych, wśród których znalazły się: monografia autorska, rozdziały w książkach, artykuły naukowe oraz artykuły w wydawnictwach konferencyjnych.

Rozwijałam zainteresowania badawcze podejmując tematy związane z edukacją architektoniczną, teorią i twórczością oraz zagadnieniami związanymi z projektowaniem zabudowy mieszkaniowej. W artykule "Individualism and background architecture. Education dilemmas in the days of breakthrough" opublikowanym w czasopiśmie *Architectus* [6] podjęłam temat charakterystyki twórczości architektonicznej w Warszawie w okresie dwudziestolecia międzywojennego i poszukiwania metod porządkowania współczesnego krajobrazu miasta. W tekście "Warsaw in the 1930s and Contemporary Warsaw – International Influences versus Culture of the City", który ukazał się jako rozdział w monografii *Culture of the City* [7] analizowałam twórczość architektoniczną lat trzydziestych i współczesną opierając się na wyborze rozstrzygnięć czterech konkursów projektowych dotyczących skali urbanistycznej i architektonicznej, odwołujących się do lokalnego kontekstu, zarówno w wymiarze praktycznym, jak i symbolicznym. Problematyka edukacji architektonicznej pojawiła się w artykule: „Environmental Aspect in Architectural Education in XX and XXI Century. Change of Perspective” [8], który ukazał się w wydawnictwie *Architectural Education and the Reality of the Ideal* opublikowanym przez EAAE jako jeden z rezultatów międzynarodowej konferencji w Neapolu. Omówiłam w nim wybrane elementy programu Wydziału Architektury PW odnoszące się do projektowania związanego ze środowiskiem naturalnym. Zainteresowanie zabudową mieszkaniową skłoniło mnie do podjęcia rozważań na temat kierunku, w jakim mógłby podążać proces tworzenia idealnego miejsca do mieszkania, ujętych w artykule „Mieszkać w mieście. Subiektywne spojrzenie na architekturę mieszkaniową Warszawy” [9], który ukazał się w czasopiśmie *Środowisko Mieszkaniowe* w 2013 r. Tekst „Architekci przyszłości architektury. J. Żórawski, P. Cook, W.J. Mitchell” [10] opublikowano jako rozdział w monografii *Architektura przyszłości*. Poszukiwałam w nim przejawów i zapowiedzi narodzin architektury przyszłości opierając się na koncepcjach Juliusza Żórawskiego, Petera Cooka i Williama Mitchella. W 2014 r. uczestniczyłam w badaniach związanych z charakterem i przyszłością doktoratu w architekturze, podsumowanych w rozdziale „The Importance of Tradition in the Vision for Future PhD Studies” [11] będącym częścią monografii *Doctoral Education in Schools of Architecture across Europe*. Opracowanie dotyczyło historii i kierunków pracy badawczej oraz awansów naukowych w architekturze w Polsce i obejmowało szczegółowe omówienie uwarunkowań na Wydziale Architektury PW. Z edukacją architektoniczną miał związek referat anglojęzyczny wygłoszony na sesji plenarnej konferencji *What's the Matter*, który został rozwinięty w rozdział „Minima[teria]lism. The limitation as an idea, architectural method and as a way to reach the truth” [12] opublikowany w monografii *What's the Matter Materiality and Materialism at the Age of Computation* i w którym zajęłam się zagadnieniami sztuki kształtowania przestrzeni realizującej się w obszarze niematerialnym, kiedy celem architekta nie jest czerpanie korzyści z bogactwa materialnego świata. Badając konsekwencje realizacji potrzeby izolowania od nadmiaru bodźców uwzględniłam przykłady z historii dotyczące architektonicznej interpretacji pojęcia wykluczenia oraz uwarunkowania kursu projektowania na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej skupiającego się na poszukiwaniu rozwiązań sprzyjających intymności i wyłączeniu. Tematyka ta, choć w innym ujęciu, obecna była w artykule „The Form and Substance in Architectural Education. Design Methodology in the Preliminary Exercises at the Faculty of Architecture Warsaw University of Technology” [13] opublikowanym w monografii wydanej po międzynarodowej konferencji *Unspoken Issues in Architectural Education*. Nawiązując do tekstu Juliusza Żórawskiego "O strukturze formy architektonicznej" opublikowanego w 1962 r. odniosłam się do aktualnego programu nauczania na Wydziale Architektury PW, w którym forma, kompozycja i interpretacja przestrzeni są ważnymi

elementami działań projektowych na pierwszym roku studiów. W artykule „Improvisation. Sketch. Synthesis. Short forms in architectural education” [14] opublikowanym w *Czasopiśmie technicznym* w 2015 r. poruszyłam temat gry jako szczególnego przejawu ludzkiej aktywności i kojarzących się nią elementów procesu tworzenia architektury. Obecne w edukacji architektonicznej krótkie, niezobowiązujące formy potraktowałam jako pole doświadczenia i inspiracji dla późniejszych działań projektowych. Rozważania dotyczące jakości przestrzeni i świadomego projektowania były tematem rozdziału „Forma otoczenia a ludzkie zachowania w mieście. Ewolucja poglądów teoretycznych kształtowanych przez szkoły architektury i konsekwencje praktyczne” [15] w monografii *Rewitalizacja a kultura przestrzeni. Sytuacje i wzorce*. Tekst poświęcony był wybranym zagadnieniom związanym z budową formy architektonicznej, pojęciami teorii kompozycji urbanistycznej oraz nowoczesnymi technologiami symulacji skutków psychologicznych opartymi o cyfrowe modele miast. Do problematyki edukacji i badań w obszarze architektury powróciłam w artykule „Reflections on Doctorate in Architecture, w: Education for research - research for creativity” [16] opublikowanym w monografii pokonferencyjnej *Architecture for the Society of Knowledge* z 2016 r. Omówiłam tam przewidywane kierunki rozwoju doktoratu w architekturze odnosząc się do uwarunkowań formalnych i praktycznych. Potrzeba zwiększenia wpływu nauki na innowacje w architekturze wiąże się z koniecznością zreformowania procedur badawczych. Rozważaniom towarzyszył przegląd standardów stosowanych w wybranych szkołach architektonicznych w Europie. Siedem publikacji z lat 2016-2018 poświęconych było architekturze mieszkaniowej w różnych ujęciach. Trzy związane były z międzynarodową konferencją *Definiowanie przestrzeni architektonicznej* i towarzyszącymi jej monografiami: „Project: multi-family house” [17], „Customisation and Typization. Two Faces of Concrete in Modern Residential Architecture” [18] i „Housing applied. Rationalization and individualization of the living space” [22]. W artykule „Juliusz Żórawski. Praktyk modernistycznej teorii” powróciłam do związków teorii i praktyki architektonicznej przywołując realizacje zabudowy mieszkaniowej projektu Juliusza Żórawskiego [21]. W 2017 r. rozpoczęliśmy na Wydziale Architektury PW projekt badawczy dotyczący mieszkalnictwa, w ramach którego opublikowałam trzy teksty, stanowiące rozdziały w monografiach: „Mieszkanie czynszowe, społeczne, komunalne, socjalne - 100 lat idei w Polsce. Przegląd wybranych historycznych programów organizacji i wspierania budownictwa mieszkaniowego: Akcja Budowlano-Mieszkaniowa ZUS oraz działania Funduszu Kwaterunku Wojskowego” [19] „Minimalizacja mieszkań w budownictwie dostępnym w świetle zmieniających się potrzeb społecznych i standardów technicznych. Studium mieszkań dwupokojowych” (we współpracy z Łukaszem Piątkiem) [20] i „Dom. Mieszkanie. Superblok” [23]. Dotyczyły one problemu zamieszkiwania w ujęciu historycznym i współczesnym, odnosząc się do wybranych programów wspierania budownictwa mieszkaniowego realizowanych w dwudziestolecu międzywojennym, funkcjonalnych i formalnych uwarunkowań związanych z mieszkaniami dwupokojowymi oraz trzem przykładowym inwestycjom projektowanym jako samowystarczalne organizmy będące współczesną interpretacją wzorca tradycyjnej osady. Problematykę projektowania i realizacji architektury mieszkaniowej podsumowuje monografia *Nowoczesne mieszkanie* opublikowana w 2019 r. omówiona poniżej, w rozdziale: „Główne osiągnięcie naukowe po doktoracie”

Prace twórcze

Równoległe z działalnością naukową rozwijałam działalność twórczą związaną z realizacją projektów architektonicznych. Będąc członkiem zespołu w spółce autorskiej, współuczestniczyłam we wdrażaniu koncepcji powstających w naszej firmie projektowej. Tematyka prac twórczych obejmowała przede wszystkim zabudowę mieszkaniową, w pełni odzwierciedlającą złożoność procesu projektowego i

wymagającą nieustannej refleksji dotyczącej założeń, celów i stosowanych metod. Kompetencje uzyskane w pracy naukowej starałam się wzmacniać korzystając z doświadczeń praktycznych.

W latach 2004-2010, po wygraniu kolejnych konkursów inwestorskich, uczestniczyłam w projektach kilku zespołów zabudowy mieszkaniowej na terenie Miasteczka Wilanów (w sumie ponad 600 mieszkań). Dwa z nich, zrealizowane przy ulicy Sarmackiej 13 i 15 uzyskały w 2007 roku nagrodę Ministra Budownictwa.

Pierwszy, zlokalizowany w okolicy kompozycyjnego oddziaływania osi i placów wilanowskich, podlegał szczególnym uwarunkowaniom przestrzennym i reprezentował podwyższony standard. Projektując, inspirowaliśmy się klimatem charakterystyczny dla warszawskich osiedli wysokiego standardu takich jak Mokotów, czy Saska Kępa. Uznaliśmy, że skala 150 mieszkań, odpowiadająca pojedynczemu kwartałowi, utrudnia wytworzenie poczucia identyfikacji i ścisłych więzi sąsiedzkich. W rezultacie na wspólnej części podziemnej mieszczącej garaż i pomieszczenia techniczne, znalazło się siedem odrębnych domów połączonych w zwartą pierzeję. Każdy został wyposażony w przestrzenie wspólne o zindywidualizowanym wyrazie oraz charakterystyczne rozwiązania materiałowe i detal. W ten sposób uzyskaliśmy wyraziste strefy wyznaczone osobnym wejściem i zróżnicowanym opracowaniem architektonicznym. Wspólnoty złożone z kilkunastu do dwudziestu kilku rodzin korzystają z odrębnych przestrzeni połączonych wspólnym zapleczem infrastrukturalnym.

Kwartał przy ul. Sarmackiej 15 był odpowiedzią na założenie realizacji wysokiego komfortu przestrzennego, przy stosunkowo niskich nakładach inwestycyjnych, reprezentując w planie sprzedaży segment zwany *low-end*. Znalazło to odzwierciedlenie w kształtowaniu zróżnicowanej struktury mieszkań o niższej średniej powierzchni, niestandardowych rozwiązaniach w przekroju oraz poszukiwaniu autorskich rozwiązań techniczno-budowlanych jak elewacje wykańczone płytkami ceramicznymi nagrodzone w 2005 roku na targach BUDMA czy stalowe struktury dachów o znacznym wysięgu wsporników w najwyższych dominantach.

Poza projektami kolejnych zespołów zabudowy mieszkaniowej, realizowanych w latach 2007-2010 przy Alei Rzeczypospolitej, podejmowaliśmy zagadnienia związane z koncepcjami głównego centrum usługowego mającego służyć Miasteczku Wilanów. Na zaproszenie Inwestora opracowaliśmy studium zagospodarowania obszaru, odrzucając wcześniejsze standardowe scenariusze dla kompleksu handlowego na rzecz wielofunkcyjnej struktury obejmującej mieszkania, usługi i powierzchnie komercyjne. Koncepcja osiągnęła etap zaawansowanego studium architektonicznego.

Po doktoracie (2010), kontynuowałam udział w projekcie realizacyjnym zespołu zabudowy mieszkaniowej z usługami przy ulicy Kazachskiej, zakończonym w 2011 r. Z uwagi na wzrost obowiązków na Wydziale wynikający z pełnienia funkcji organizacyjnych oraz koncentracji na rozwijaniu zainteresowań badawczych związanych z zabudową mieszkaniową, dalsze działania twórcze skupiałam głównie na projektach studialnych, koncepcyjnych i konkursowych. Opracowanie obejmujące rozwiązania przestrzeni publicznych Wieliszewa, które zdobyło I nagrodę w ogólnopolskim konkursie otwartym, dotyczyło stworzenia relacji pomiędzy istotnymi miejscami poprzez koncepcję sieci komunikacyjnej i wprowadzenie charakterystycznych dominant architektonicznych i funkcjonalnych. Praca dotycząca zagospodarowania Placu Xawerego Dunikowskiego w Olsztynie, uhonorowana II nagrodą w konkursie obejmowała rozwiązania integrujące publiczne przestrzenie miejskie.

Od roku 2011 uczestniczyłam w kilkudziesięciu analizach i projektach koncepcyjnych dotyczących zespołów zabudowy i budynków mieszkalnych wielorodzinnych, zlokalizowanych na terenie Warszawy, na działkach o urozmaiconej charakterystyce i warunkach zagospodarowania.

▪ **Opieka naukowa i kształcenie kadry**

W 2018 r. podjęłam się roli promotora pomocniczego pracy doktorskiej pani mgr inż. Anny Jachimowicz „Cyfrowe metody wspomagania analiz struktury przestrzennej miast na przykładzie Warszawy”, której tematyka związana jest z wykorzystaniem nowoczesnych narzędzi w badaniu układu urbanistycznego Warszawy. Promotorem rozprawy jest dr hab. inż. architekt Krystyna Solarek, prof. PW, a przewód doktorski został wszczęty we wrześniu 2018 r. na Wydziale Architektury Politechniki Warszawskiej.

▪ **Udział w projektach, kierowanie zespołami badawczymi (po doktoracie)**

Od roku 2010 brałam udział w czterech projektach badawczych. Jeden wiązał się ze współpracą międzynarodową finansowaną z funduszy Unii Europejskiej, pozostałe były pracami statutowymi, którymi kierowałam.

Międzynarodowy projekt naukowy finansowany ze środków UE:

Tuning Educational Structures in Europe. Tuning Sectoral Qualifications Frameworks for the Humanities and the Arts, 2010-2011, projekt wspierany funduszami Komisji Europejskiej w ramach programów Socrates i Tempus (uczestnik/wykonawca i przedstawiciel WA PW w dyscyplinie architektura).

Projekty naukowe realizowane w ramach Wydziału Architektury ze środków statutowych:

„Warszawska Szkoła Architektury w 100-lecie swojej działalności”, praca statutowa WAPW, 2012, (kierownik projektu);

„Światowe osiągnięcia i najnowsze kierunki rozwoju architektury i urbanistyki. Studia oparte na współpracy z instytucjami zagranicznymi dotyczącej współczesnych nurtów działalności naukowej, dydaktycznej i projektowania”, praca statutowa WAPW, 2013 (kierownik projektu);

„Najnowsze kierunki w architekturze i urbanistyce. Studia dotyczące światowych osiągnięć w dziedzinie architektury i urbanistyki oparte na współpracy z zagranicznymi instytucjami naukowo-badawczymi”, praca statutowa WAPW, 2014, (kierownik projektu).

▪ **Międzynarodowa współpraca naukowa**

Pierwsze doświadczenia we współpracy z zagranicznymi jednostkami badawczymi zdobywałam jeszcze w trakcie studiów uczestnicząc w programie SIGUS realizowanym we współpracy WAPW z MIT i Oxford Polytechnic, dotyczącym badań osiedli mieszkaniowych Europy Wschodniej, Wielkiej Brytanii i USA. W latach 1991-1992 odbyły się: tygodniowe seminarium w Kazimierzu nad Wisłą, 3-tygodniowe warsztaty w Oxfordzie i Bostonie oraz 4-tygodniowe prace studialne na terenie LSM w Lublinie.

Po doktoracie, pozostając w nurcie zainteresowań edukacją architektoniczną, brałam udział w konferencjach, warsztatach, seminariach i innych działaniach EAAE i ENHSA (European Network of Heads of Schools of Architecture), dotyczących kierunków rozwoju kształcenia architektonicznego, związków teorii z praktyką i uwarunkowań szkolnictwa wyższego typowych dla różnych krajów europejskich.

▪ **Działania popularyzujące naukę, ukierunkowane na otoczenie oraz dydaktyczne i organizacyjne (po doktoracie)**

Aktywność dydaktyczna na Wydziale Architektury PW

W ostatnich latach, po doktoracie, moja aktywność dydaktyczna związana była głównie z nauczaniem projektowania architektonicznego, elementów kompozycji urbanistycznej, anglojęzycznymi kursami dla studentów zagranicznych oraz prowadzeniem prac dyplomowych stopnia inżynierskiego i magisterskiego.

Zajęcia związane z projektowaniem architektonicznym i kompozycją w architekturze i urbanistyce dominują w całym okresie mojej pracy na Wydziale Architektury. Doświadczenia w tym zakresie obejmują: nauczanie elementów kompozycji urbanistycznej, projektowania urbanistycznego, konserwacji i modernizacji, projektowania zespołów mieszkaniowych, osadnictwa wiejskiego, wnętrz oraz prowadzenie autorskich zajęć projektowych i seminariów dla studentów Erasmus z krajów europejskich i University of Detroit Mercy z USA. W r.a. 2013/2014 zrealizowałam autorskie seminarium: „Wydział Moich Marzeń”.

W 2014 r. uzyskałam uprawnienia do prowadzenia dyplomów i od tego czasu byłam promotorem 28 prac inżynierskich i magisterskich o zróżnicowanej tematyce, obejmującej m.in. opracowania urbanistyczne, projekty obiektów kultury, zamieszkania zbiorowego i mieszkaniowych, a także koncepcje modernizacji i rewitalizacji terenów przemysłowych. Sporządziłam 14 recenzji dyplomów inżynierskich i 8 – magisterskich. 7 dyplomów wykonanych pod moim kierunkiem zostało zaprezentowanych na wystawach najciekawszych dyplomów WAPW oraz opublikowanych w towarzyszących im katalogach. Praca Hostel Olejna w Lublinie autorstwa Tomasza Szmerda wykonana w 2016 r. została wyróżniona w konkursie SARP.

Działania związane z pełnieniem funkcji pełnomocnika Dziekana WAPW i Komisarza Komitetu Organizacyjnego Obchodów 100-lecia WA PW

W latach 2012-2016 pełniłam funkcję pełnomocnika Dziekana WAPW ds. Kontaktów Zagranicznych i Wymiany Zagranicznej Studentów, zajmując się koordynacją działań związanych z kontaktami międzynarodowymi i wymianą studentów, a także współuczestnicząc w tworzeniu programu zajęć dedykowanych studentom z zagranicy.

W związku z obchodami jubileuszu 100-lecia Wydziału Architektury PW organizowanymi w latach 2015-2016, zainicjowano na naszej uczelni wiele działań i inicjatyw o charakterze naukowym i popularyzatorskim, w których brałam udział jako Komisarz Komitetu Organizacyjnego Obchodów 100-lecia WA PW. W 2016 r. zorganizowaliśmy wystawę „Mistrzowie i Nauczyciele” prezentującą dorobek realizacyjny i projektowy profesorów i nauczycieli Wydziału Architektury PW z lat 1915-1939. Opracowałam koncepcję wystawy, przygotowanej w oparciu o modele cyfrowe i fizyczne wykonane przez studentów w ramach zajęć z modelowania komputerowego, w których brałam udział. Współorganizowałam jedną z edycji Nocy Muzeów prezentującą osiągnięcia projektowe i naukowe Wydziału Architektury, wzbogaconą o warsztaty popularyzujące wiedzę o architekturze, technologii i kompozycji przestrzeni.

Prace eksperckie

W 2014 r. byłam członkiem zespołu przygotowującego Konkurs urbanistyczno-architektoniczny na koncepcję zagospodarowania terenu centralnego Politechniki Warszawskiej. Od 2018 r. jestem ekspertem Polskiej Komisji Akredytacyjnej.

Działalność popularyzatorska i edukacja architektoniczna dzieci i młodzieży

W 2011 r., 2014 r., 2016 r. i 2018 r., na zaproszenie Zespołu Szkół STO im. Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie prowadziłam prezentacje i cykl autorskich warsztatów architektonicznych „O Architekturze” dla uczniów klas 1-3 i 5 szkoły podstawowej oraz gimnazjum.

■ **Główne osiągnięcia naukowe po doktoracie**

Po doktoracie prowadziłam badania mające charakter wielokierunkowy. Obejmowały zagadnienia edukacji architektonicznej, relacji praktyki i dydaktyki, współpracy interdyscyplinarnej oraz historii i kierunków rozwoju zabudowy mieszkaniowej. Prace dotyczące analiz i koncepcji nowoczesnego mieszkania prowadziłam zarówno w zakresie teorii, jak i praktyki architektonicznej. Starałam się zidentyfikować mechanizmy i metody, które doprowadziły do powstania współczesnego mieszkania, odnosząc się nie tylko do struktury fizycznej, ale całego zespołu powiązanych uwarunkowań.

Podsumowaniem tych prac jest książka zatytułowana „**Nowoczesne mieszkanie**” opublikowana przez Politechnikę Warszawską w 2019 r., w której podjęłam temat dążenia do stworzenia funkcjonalnego i przyjaznego środowiska zamieszkania odpowiadającego potrzebom i oczekiwaniom współczesnego użytkownika.

Monografia obejmuje pięć głównych części. Pierwsza poświęcona jest rozumieniu pojęcia nowoczesności, znaczeniu Nowego, nowatorstwu i innowacji. Rozdział „Nowatorstwo w refleksji teorii architektury” dotyczący różnych ujęć pojęcia Nowego podsumowałam propozycją określenia kryteriów dla nowatorstwa w architekturze. Zaproponowałam czteroetapowy schemat rozwoju innowacyjnej koncepcji, która może pojawić się w architekturze i urbanistyce (etap intelektualny, etap techniczny, etap społeczny, etap potwierdzenia). W oparciu o zestaw kryteriów, wzorowany na teorii dotyczącej oceny innowacji na rynku ekonomicznym, określiłam warunki przyjęcia nowatorskiego rozwiązania w odniesieniu do dzieł architektonicznych. Kryteria te wykorzystałam w dalszych częściach książki, odwołując się do nich w doborze przykładów projektów i realizacji oraz próbach oceny innowacyjności rozwiązań.

W części „Dom, osiedle, mieszkanie” poszukiwałam rodowodu nowoczesnego mieszkania odwołując się do przejawów nowatorstwa, będących impulsem dla dalszego rozwoju. Śledząc rozwój typologii i uwarunkowań wpływających na charakter współczesnego mieszkania, starałam się krótko scharakteryzować różne typy zabudowy, a w skali urbanistycznej poszukując nowatorskich cech osiedla i przykładów utopijnych koncepcji miasta. Analizowałam uwarunkowania zamieszkiwania u progu modernizmu oraz jego wczesne i dojrzałe wizje dotyczące nowoczesnego mieszkania i funkcjonalnej urbanistyki. Rozważania tej części zamknął rozdział, dotyczący krytyki modernizmu.

Część trzecia ma układ katalogu, w którym przedstawiono wybrane realizacje z lat 1919-1952. Zbiór zawiera charakterystyczne przykłady innowacji, ocenione za pomocą wcześniej sformułowanych kryteriów i obejmuje usystematyzowany opis dwunastu osiedli, zespołów zabudowy i budynków zrealizowanych w Austrii, Francji, Holandii, Niemczech, Polsce i Szwajcarii. W części katalogowej zamieściłam własnoręcznie opracowane rzuty, w jednakowej skali, dające możliwość porównywania szczegółów rozwiązań. Całość ilustrują kolorowe zdjęcia.

Część czwarta stanowi przegląd innowacyjnych rozwiązań związanych z mieszkaniem, odnoszących się do współczesności, w podziale na cztery grupy zagadnień: (1) mieszkanie projektowane z ludźmi i dla ludzi, (2) mieszkanie w zdrowym środowisku, (3) transformacje, odnoszące się do przekształceń funkcjonalnych lub przestrzennych miejsc i obszarów służących zabudowie mieszkaniowej, (4) wysokie technologie, wspomagające tworzenie nowoczesnego mieszkania.

Część piątą tworzy katalog dwudziestu jeden realizacji z lat 1994-2017, wśród których znalazły się budynki i zespoły zabudowy zrealizowane wspólnie w Austrii, Danii, Holandii, Niemczech, Szwajcarii, Szwecji i USA. Ułożone chronologicznie, stanowią prezentację rozwoju różnych koncepcji związanych z zamieszkaniem. Po opisie głównych założeń, rozwiązań przestrzennych i funkcjonalnych w każdym przykładzie następuje podsumowanie ze wskazaniem rozwiązań tradycyjnych i nowatorskich. I w tym katalogu przykładom towarzyszą jednolicie opracowane rzuty oraz kolorowe zdjęcia.

Rodowód współczesnych wzorów architektury mieszkaniowej związany jest z dwoma istotnymi progami cywilizacyjnymi. Pierwszym było przejście od cywilizacji agrarnej do przemysłowej, manifestujące się gwałtownymi zmianami społecznymi w dobie rewolucji przemysłowej. Proces rozwoju gospodarki dziewiętnastowiecznej ukształtował tło dla opisywanej w pracy modernistycznej wizji zamieszkiwania. Powszechna komputeryzacja, rozwój Internetu, a szczególnie komunikacja mobilna i zdolność tłumaczenia informacji urealniły wizje futurystów, wprowadzając świat w nową erę. Miejsce surowców energetycznych i produktów przemysłowych zajęła w światowej gospodarce informacja i wiedza, co wywiera istotny wpływ na uwarunkowania środowiska zamieszkiwania. W rozważaniach dotyczących współczesnych odkryć na polu architektury mieszkaniowej, odpowiadającym modernistycznym prototypom, można wyodrębnić tendencje, w ramach których powstają innowacyjne projekty i realizacje: (1) dążenie ku rozwiązaniom przyjaznym dla środowiska, (2) uwzględnienie różnorodności modeli życia w kontekście indywidualnym, rodzinnym i w odniesieniu do grupy sąsiedzkiej, (2) interdyscyplinarność i wieloskalowość projektów odzwierciedlająca zależności między mieszkaniem, osiedlem i miastem, (3) integracja elementów sieci teleinformatycznej ze strukturą budowlaną, pozwalająca optymalizować procesy użytkowania i sterować inteligentnymi funkcjami budynków.

Nowoczesne mieszkanie służy człowiekowi i rodzinie w realizacji dążeń odpowiadających aspiracjom i wymogom czasu. Osiedle zapewnia społeczności sąsiedzkiej warunki do kontaktu i współdziałania z zachowaniem niezbędnych obszarów prywatności. Modernizm przyniósł nieoceniony plon wzorcowych koncepcji architektonicznych oraz katalog metod i pojęć, których używamy do dziś. Dążymy ku mieszkaniom tworzonym dla wszystkich, w duchu poszanowania środowiska, z wykorzystaniem inteligencji budynkowej, transformujących istniejące składniki substancji miast.

Książka jest podsumowaniem analiz dotyczących nowoczesnego mieszkania, w ujęciu obejmującym poszukiwania rozwiązań bardziej funkcjonalnych, wydajnych i przyjaznych dla człowieka. Studium dotyczy innowacji przestrzennych i technicznych, w skali budynku, osiedla, szerszego otoczenia urbanistycznego i społecznego. Uzyskanie czytelniejszych kryteriów nowoczesności pomaga w kształtowaniu typologii i ocen oraz ograniczeniu tendencji nazywania innowacyjnymi wielu myśli, które na to miano nie zasługują.

